

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (štvrtá komora)

zo 6. septembra 2012 (*)

„Sloboda usadiť sa – Dať ová právna úprava – Dať z príjmov právnických osôb – Dať ová úáva – Vnútroštátna právna úprava vylučujúca presun strát vytvorených na vnútroštátnom území prevádzkarou nerezidentom, ktorá patrí spoločnosti usadenej v inom členskom štáte, na spoločnosť tej istej skupiny usadenej na vnútroštátnom území“

Vo veci C-18/11,

ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 267 ZFEÚ, podaný rozhodnutím Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber) (Spojené kráľovstvo) zo 17. decembra 2010 a doručený Súdnemu dvoru 12. januára 2011, ktorý súvisí s konaním:

The Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

proti

Philips Electronics UK Ltd,

SÚDNY DVOR (štvrtá komora),

v zložení: predseda štvrtej komory J.-C. Bonichot (spravodajca), sudcovia A. Prechal, K. Schiemann, L. Bay Larsen a E. Jarašiunas,

generálna advokátka: J. Kokott,

tajomník: L. Hewlett, hlavná referentka,

so zreteňom na písomnú časť konania a po pojednávaní zo 16. februára 2012,

so zreteňom na pripomienky, ktoré predložili:

- Philips Electronics UK Ltd, v zastúpení: D. Milne, QC, a D. Jowell, barrister,
- vláda Spojeného kráľovstva, v zastúpení: S. Hathaway, splnomocnený zástupca, za právnej pomoci K. Bacon, barrister,
- dánska vláda, v zastúpení: C. Vang, splnomocnený zástupca,
- Európska komisia, v zastúpení: W. Mölls a R. Lyal, splnomocnení zástupcovia,

po vypočutí návrhov generálnej advokátky na pojednávaní 19. apríla 2012,

vyhlásil tento

Rozsudok

- 1 Návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týka výkladu článkov 43 ES a 48 ES.
- 2 Tento návrh bol podaný v rámci sporu medzi spoločnosťou Philips Electronics UK Ltd (ďalej

len „Philips Electronics UK“) a Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs vo veci uplatnenia právnej úpravy týkajúcej sa úľavy na dani pre skupinu priznanej niektorým spoločnostiam, ktoré sú členmi konzorcia.

Vnútroštátny právny rámec

3 Zákon o dani z príjmu fyzických a právnických osôb z roku 1988 (Income and Corporation Taxes Act 1988), v znení uplatniteľnom na spor vo veci samej (ďalej len „ICTA“), v § 402 stanovuje:

„1. Podľa tejto kapitoly a § 492 ods. 8 obchodné straty a iné sumy odpodátateľné od základu dane z príjmov právnických osôb môže spoločnosť (postupujúca spoločnosť) v prípadoch upravených v odsekoch 2 a 3 postúpiť a na žiadosť inej spoločnosti (žiadajúca spoločnosť) možno žiadajúcej spoločnosti poskytnúť úľavu na dani z príjmov právnických osôb vo forme tzv. 'úľavy na dani pre skupinu'.

...

3. Úľavu na dani pre skupinu možno tiež priznať v prípade postupujúcej a žiadajúcej spoločnosti..., ak jedna z nich je členom skupiny spoločností a druhá je vo vlastníctve konzorcia a ak ďalšia spoločnosť je členom tak skupiny, ako aj konzorcia. Žiadosť podaná na základe tohto odseku je označená ako 'žiadosť konzorcia'.

3A. Úľava na dani pre skupinu je možná len v tom prípade, ak postupujúca spoločnosť, ako aj žiadajúca spoločnosť splnia nasledujúcu podmienku.

3B. Podmienkou je to, že spoločnosť je rezidentom v Spojenom kráľovstve alebo vykonáva obchodnú činnosť v Spojenom kráľovstve prostredníctvom stálej prevádzkarne.

...

6. Platby uhradené ako protihodnota za úľavu na dani pre skupinu

a) sa nezohľadňujú pri výpočte ziskov a strát nijakej z dotknutých spoločností, ktoré musia byť základom pre výpočet dane z príjmov právnických osôb, a

b) nemôžu sa na účely [Corporation Tax Acts] považovať za rozdelenie alebo za odpodátateľný náklad,

a 'platby uhradené ako protihodnota za úľavu na dani pre skupinu' podľa tohto odseku predstavujú platby, ktoré uhradila žiadajúca spoločnosť v prospech postupujúcej spoločnosti na základe dohody, ktorú spolu uzavreli, za postúpenú sumu v rámci úľavy na dani pre skupinu, pričom uvedené platby nepresiahnu danú sumu.“

4 § 403D ICTA stanovuje:

„1. Na účely tejto kapitoly pri určení výšky strát a iných súm, ktoré môže spoločnosť nerezident postúpiť za každé účtovné obdobie formou úľavy na dani pre skupinu, nemôže byť nijaká strata, ani iná suma predmetom postúpenia s výnimkou prípadu, že

a) vznikla z činností takej spoločnosti, z ktorej plynúce príjmy a zisky za určité obdobie sa zohľadňujú alebo by sa (prípadne) mohli zohľadniť pri výpočte ziskov spoločnosti podliehajúcich dani z príjmu právnických osôb za dané obdobie;

b) nevznikla z činností spoločnosti, ktoré sú oslobodené od dane z príjmu právnických osôb za dané obdobie dohodou o zamedzení dvojitého zdanenia, a

...

i) nijaká časť strát alebo iných súm alebo

ii) nijaká časť sumy, ktorá sa zohľadní pri jej výpočte,

nezodpovedá sume alebo nepredstavuje sumu, ktorú možno na účely zahraničnej dane (v akomkoľvek období) odpísať od ziskov spoločnosti alebo inej osoby, ktoré boli nadobudnuté mimo územia Spojeného kráľovstva [„non-UK profits“], alebo ktorú možno zapísať voči týmto ziskom iným spôsobom.

...

3. V tomto paragrafe „zisk dosiahnutý mimo územia Spojeného kráľovstva“ [„non-UK profits“] predstavuje bez ohľadu na osobu, na ktorú sa vzťahuje, sumu, ktorá

a) je na účely zahraničnej dane považovaná za sumu zisku, príjmu alebo kapitálového zisku, na základe ktorej je osoba (po prípadnom odpote) zdanená, a

b) nezodpovedá a nie je započítaná do celkového zisku (dotknutej ani inej osoby) za príslušné účtovné obdobie,

alebo do súm, ktoré sa zohľadňujú pri ich výpočte.

...

6. Na účely tohto paragrafu sa nezohľadní akékoľvek zákonné alebo iné právne záväzné ustanovenie iného štátu, než je Spojené kráľovstvo [Veľkej Británie a Severného Írska], ktoré na účely zahraničnej dane podriaďuje odpísateľnosť sumy tomu, či táto suma je alebo nie je daňovo odpísateľná v Spojenom kráľovstve.

...“

5 § 406 ods. 2 ICTA okrem toho stanovuje:

„Podľa odsekov 3 a 4 nižšie, pokiaľ prepojená spoločnosť môže (bez ohľadu na akúkoľvek neexistenciu zisku) podať žiadosť v rámci konzorcia z dôvodu obchodných strát alebo inej odpísateľnej sumy za dané účtovné obdobie spoločnosti, ktorá je členom konzorcia, člen skupiny môže podať žiadosť v rámci konzorcia, ktorú mohla podať prepojená spoločnosť; a časť, ktorá je relevantná na účely § 403C v prípade, ak je žiadajúca spoločnosť členom skupiny, bude rovnaká ako v prípade, ak by žiadajúca spoločnosť bola prepojenou spoločnosťou.“

Spor vo veci samej a prejudiciálne otázky

6 Philips Electronics UK je spoločnosť, ktorá je daňovým rezidentom v Spojenom kráľovstve. Je súčasťou skupiny Philips, ktorej materská spoločnosť nachádzajúca sa na čele skupiny je usadená v Holandsku. Táto posledná uvedená spoločnosť vytvorila s juhokórejskou skupinou LG Electronics spoločný podnik. Tento spoločný podnik má holandskú dcérsku spoločnosť, LG Philips Displays Netherlands BV (ďalej len „LG.PD Netherlands“), ktorá má v Spojenom kráľovstve stálu prevádzkarň.

7 Philips Electronics UK chcela odpoítať od svojich vlastných ziskov a strát vzniknutých stálej prevádzkarni usadenej v Spojenom kráľovstve, ktorá patrí spoločnosti LG.PD Netherlands, a to za zdaňovacie obdobie 2001 až 2004.

8 Jej žiadosť daňové orgány Spojeného kráľovstva zamietli predovšetkým z toho dôvodu, že straty spoločnosti LG.PD Netherlands sa mohli odpoítať od zisku tejto poslednej uvedenej spoločnosti v Holandsku. Tento dôvod bol napadnutý najmä na First-tier Tribunal (Tax Chamber).

9 First-tier Tribunal (Tax Chamber) rozhodol v prospech spoločnosti Philips Electronics UK. Daňové orgány Spojeného kráľovstva tak podali odvolanie na Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber).

10 Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber) rozhodol prerušiť konanie a položiť Súdnemu dvoru tieto prejudiciálne otázky:

„1. Ak členský štát (akým je Spojené kráľovstvo) započíta do základu dane zisky a straty spoločnosti, ktorá bola založená v inom členskom štáte, kde je tiež daňovým rezidentom (ako je Holandsko), a to v rozsahu, v akom sú zisky pripísateľné obchodnej činnosti, ktorú vykonáva holandská spoločnosť v Spojenom kráľovstve prostredníctvom stálej prevádzkarny v Spojenom kráľovstve, ide o obmedzenie slobody štátnych príslušníkov iného členského štátu usadiť sa v Spojenom kráľovstve podľa článku 49 ZFEÚ ([predtým] článok 43 ES), ak Spojené kráľovstvo zakazuje postúpenie strát vzniknutých v Spojenom kráľovstve stálej prevádzkarni usadenej v tomto členskom štáte, ktorá patrí spoločnosti nerezidentovi, na inú spoločnosť rezidenta, vo forme úľavy na dani pre skupinu, keď a týchto strát alebo akákoľvek suma, ktorú do nich možno započítať, sa zhoduje alebo je vyjadrená sumou, ktorá je na účely zahraničnej dane (v akomkoľvek období) odpoítateľná od ziskov spoločnosti alebo inej osoby dosiahnutých mimo územia Spojeného kráľovstva, alebo je voči nim iným spôsobom započítateľná, t. j. ak sa umožní postúpenie strát, ktoré vznikli v Spojenom kráľovstve stálej prevádzkarni usadenej v Spojenom kráľovstve iba v prípade, že v ňase podania žiadosti je zrejmé, že nikdy nemôže dôjsť k odpoítaniu alebo započítaniu v inom štáte než v Spojenom kráľovstve (takže ani v inom členskom štáte, akým je napríklad Holandsko), pričom nepostačuje, že o úľavy na dani, ktoré sú dostupné v zahraničí, v skutočnosti nebolo požiadané, a pokiaľ sa v prípade postúpenia strát spoločnosti rezidenta, ktoré vznikli v Spojenom kráľovstve, neuplatňuje nijaká rovnocenná podmienka?

2. Ak je odpoveď na prvú otázku kladná, môže byť toto obmedzenie odôvodnené:

a) iba potrebou zamedziť dvojitému zohľadneniu strát alebo

b) iba potrebou zachovať vyvážené rozdelenie daňových právomocí medzi členskými štátmi, alebo

c) potrebou zachovať vyvážené rozdelenie daňových právomocí medzi členskými štátmi v spojení s potrebou zamedziť dvojitému zohľadneniu strát?

3. Ak je odpoveď na druhú otázku kladná, je také obmedzenie primerané takému odôvodneniu alebo odôvodneniam?

4. Ak akékoľvek obmedzenie práv holandskej spoločnosti nie je odôvodnené alebo rozsah obmedzenia nie je primeraný odôvodneniu, vyžaduje sa podľa práva... Únie od Spojeného kráľovstva, aby spoločnosť usadená v Spojenom kráľovstve priznala nápravu, akou je právo žiadať vo vzťahu k svojim ziskom úľavu na dani pre skupinu.“

O prejudiciálnych otázkach

O prvej otázke

11 Svojou prvou otázkou sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či sa článok 43 ES má vykladať v tom zmysle, že pokiaľ podľa vnútroštátnej právnej úpravy možnosť presunúť, a to prostredníctvom úľavy na dani pre skupinu a v prospech spoločnosti rezidenta, straty vzniknuté stálej prevádzkarni v tomto členskom štáte, ktorá patrí spoločnosti nerezidentovi, podlieha podmienke spočívajúcej v nemožnosti zohľadniť tieto straty na účely zahraničnej dane, zatiaľ čo presun strát vzniknutých v tomto členskom štáte spoločnosti rezidentovi nepodlieha nijakej rovnocennej podmienke, ide o obmedzenie slobody spoločnosti nerezidenta usadiť sa v inom členskom štáte.

12 Sloboda usadiť sa, ktorú článok 43 ES priznáva príslušníkom Únie a ktorá zahŕňa ich právo prístupu k samostatným zárobkovým činnostiam a ich výkonu, ako aj právo založiť a viesť podniky za rovnakých podmienok, ako sú podmienky stanovené pre vlastných štátnych príslušníkov právom štátu, v ktorom dochádza k usadeniu sa, zahŕňa v súlade s článkom 48 ES aj právo spoločností, ktoré sú založené podľa právnych predpisov členského štátu a ktoré majú svoje sídlo, ústredie alebo hlavné miesto podnikateľskej činnosti v Európskej únii, vykonávať svoju činnosť v dotknutom členskom štáte prostredníctvom dcérskej spoločnosti, organizačnej zložky alebo obchodného zastúpenia (rozsudky z 21. septembra 1999, Saint-Gobain ZN, C-307/97, Zb. s. I-6161, bod 35, ako aj z 13. decembra 2005, Marks & Spencer, C-446/03, Zb. s. I-10837, bod 30).

13 Vzhľadom na to, že článok 43 prvý odsek druhá veta ES dáva hospodárskym subjektom výslovne možnosť slobodne si vybrať právnu formu vhodnú na výkon ich činnosti v inom členskom štáte, tento slobodný výber nesmie byť obmedzený diskriminačnými daňovými ustanoveniami (rozsudok z 28. januára 1986, Komisia/Francúzsko, 270/83, Zb. s. 273, bod 22).

14 Sloboda vybrať si právnu formu vhodnú na výkon činnosti v inom členskom štáte má za cieľ najmä umožniť spoločnostiam, ktoré majú sídlo v členskom štáte, založiť organizačnú zložku v inom členskom štáte s cieľom vykonávať činnosť za rovnakých podmienok ako v prípade dcérskych spoločností (rozsudok z 23. februára 2006, CLT-UFA, C-253/03, Zb. s. I-1831, bod 15).

15 V tejto súvislosti taká právna úprava, ako je tá, o ktorú ide vo veci samej, podriaďuje určitým podmienkam možnosť presunúť, a to prostredníctvom úľavy na dani pre skupinu a v prospech spoločnosti rezidenta straty vzniknuté stálej prevádzkarni v tomto členskom štáte, ktorá patrí spoločnosti nerezidentovi, zatiaľ čo presun strát vzniknutých v tomto členskom štáte spoločnosti rezidentovi nijakej rovnocennej podmienke nepodlieha.

16 Takéto rozdielne zaobchádzanie robí výkon slobody usadiť sa prostredníctvom stálej prevádzkarne, a to v prípade spoločností, ktoré majú sídlo v iných členských štátoch, menej príťažlivým. Z toho vyplýva, že taká vnútroštátna právna úprava, ako je tá, o ktorú ide vo veci samej, obmedzuje slobodu vybrať si právnu formu vhodnú pre výkon činností v inom členskom štáte.

17 Na to, aby bolo takéto rozdielne zaobchádzanie zlučiteľné s ustanoveniami Zmluvy o ES

týkajúcimi sa slobody usadiť sa, je nevyhnutné, aby sa týkalo situácií, ktoré nie sú objektívne porovnateľné, alebo aby bolo odôvodnené naliehavými dôvodmi všeobecného záujmu (pozri v tomto zmysle rozsudok z 12. decembra 2006, *Test Claimants in the FII Group Litigation*, C-446/04, Zb. s. I-11753, bod 167). Pri posudzovaní porovnateľnosti situácie Spoločenstva s vnútroštátnou situáciou sa musí zohľadňovať cieľ, ktorý sledujú dotknuté vnútroštátne predpisy (rozsudok z 25. februára 2010, *X Holding*, C-337/08, Zb. s. I-1215, bod 22).

18 Spojené kráľovstvo tvrdí, že situácia spoločnosti nerezidenta, ktorá má na vnútroštátnom území len stálu prevádzku a v prípade ktorej sa zdaní len zisk dosiahnutý na tomto poslednom uvedenom území, ktorý možno pripísať tejto stálej prevádzkarni, nie je porovnateľná so situáciou spoločnosti rezidenta, ktorá môže byť okrem toho dcérskou spoločnosťou materskej spoločnosti nerezidenta, v prípade ktorej sa zdania všetky jej príjmy.

19 Túto analýzu však nemožno prijať. Pokiaľ ide o možnosť presunúť straty vzniknuté v Spojenom kráľovstve na inú spoločnosť tejto skupiny prostredníctvom úľavy na dani pre skupinu, situácia spoločnosti nerezidenta, ktorá má na vnútroštátnom území len stálu prevádzku, a situácia spoločnosti rezidenta sú totiž s ohľadom na cieľ sledovaný takým daňovým systémom, ako je ten, o ktorý ide vo veci samej, objektívne porovnateľné.

20 Na prvú otázku je preto potrebné odpovedať tak, že článok 43 ES sa má vykladať v tom zmysle, že pokiaľ podľa vnútroštátnej právnej úpravy možnosť presunúť, a to prostredníctvom úľavy na dani pre skupinu a v prospech spoločnosti rezidenta, straty vzniknuté stálej prevádzkarni v tomto členskom štáte, ktorá patrí spoločnosti nerezidentovi, podlieha podmienke spočívajúcej v nemožnosti zohľadniť tieto straty na účely zahraničnej dane, zatiaľ čo presun strát vzniknutých v tomto členskom štáte spoločnosti rezidentovi nepodlieha nijakej rovnocennej podmienke, ide o obmedzenie slobody spoločnosti nerezidenta usadiť sa v inom členskom štáte.

O druhej otázke

21 Svojou druhou otázkou sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či také obmedzenie slobody spoločnosti nerezidenta usadiť sa v inom členskom štáte, ako je to, o ktoré ide vo veci samej, môže byť odôvodnené naliehavými dôvodmi všeobecného záujmu založenými na celi zamedzenia dvojitého zohľadnenia strát, zachovaní vyváženého rozdelenia daňovej právomoci medzi členskými štátmi či kombinácii týchto dvoch dôvodov.

22 Z ustálenej judikatúry vyplýva, že obmedzenie slobody usadiť sa je prípustné iba vtedy, ak je odôvodnené naliehavými dôvodmi všeobecného záujmu. V takom prípade je navyše potrebné, aby bolo spôsobilé zabezpečiť uskutočnenie predmetného cieľa a nepresahovalo to, čo je na dosiahnutie tohto cieľa nevyhnutné (rozsudok *Marks & Spencer*, už citovaný, bod 35).

23 Po prvé, pokiaľ ide o zachovanie rozdelenia daňovej právomoci medzi členskými štátmi, treba pripomenúť, že je legitímnym cieľom uznaným Súdny dvorom (pozri najmä rozsudok z 29. novembra 2011, *National Grid Indus*, C-371/10, Zb. s. I-12273, bod 45).

24 Tento cieľ, ako uviedol Súdny dvor, smeruje najmä k zabezpečeniu symetrie medzi právom zdaní zisky a možnosťou odpočítať straty (pozri rozsudok z 15. mája 2008, *Lidl Belgium*, C-414/06, Zb. s. I-3601, bod 33).

25 V takej situácii, ako je tá, o ktorú ide vo veci samej, nie je daťová právomoc hostiteľského členského štátu, na území ktorého sa vykonáva hospodárska činnosť, ktorá viedla k stratám stálej prevádzkarne, nijako dotknutá tým, že existuje možnosť presunúť na spoločnosť rezidenta, a to prostredníctvom účavy na dani pre skupinu, straty, ktoré vznikli stálej prevádzkarni nachádzajúcej sa na jeho území.

26 Túto situáciu treba odlišovať od situácie, v ktorej ide o možnosť zohľadniť straty vzniknuté v inom členskom štáte, ktorá sa z tohto dôvodu viaže na daňovú právomoc tohto členského štátu a v ktorej nie je zabezpečená symetria medzi právom zdaní zisky a možnosťou odpísať straty. V takej situácii, ako je tá, o ktorú ide vo veci samej, keď ide o presun v prospech spoločnosti rezidenta strát vzniknutých stálej prevádzkarni nachádzajúcej sa na území členského štátu, kde je spoločnosť rezidentom, nie je totiž právomoc tohto členského štátu zdaní prípadne príjmy vyplývajúce z činnosti vykonávanej na jeho území stálou prevádzkarňou dotknutá.

27 Z toho vyplýva, že hostiteľský členský štát, na území ktorého sa vykonáva hospodárska činnosť, ktorá viedla k stratám stálej prevádzkarne, sa nemôže v takej situácii, ako je tá, o ktorú ide vo veci samej, odvolávať na cieľ zachovania rozdelenia daňovej právomoci medzi členskými štátmi, aby odôvodnil skutočnosť, že podľa jeho vnútroštátnej právnej úpravy možnosť presunúť, a to prostredníctvom účavy na dani pre skupinu a v prospech spoločnosti rezidenta straty vzniknuté stálej prevádzkarni v tomto členskom štáte, ktorá patrí spoločnosti nerezidentovi, podlieha podmienke spočívajúcej v nemožnosti zohľadniť straty na účely zahraničnej, zatiaľ čo presun strát, ktoré v tomto členskom štáte vznikli spoločnosti rezidentovi, nijakej rovnocennej podmienke nepodlieha.

28 Po druhé, pokiaľ ide o cieľ zamedzenia dvojitému zohľadneniu strát, treba uviesť, že aj za predpokladu, že by sa na takýto dôvod bolo možné odvolávať samostatne, nemožno sa naň v každom prípade odvolávať za takých okolností, o aké ide vo veci samej, aby bola odôvodnená vnútroštátna právna úprava hostiteľského členského štátu.

29 Spor vo veci samej sa totiž týka otázky, či hostiteľský členský štát môže uložiť určité podmienky, pokiaľ ide o možnosť presunúť, a to prostredníctvom účavy na dani pre skupinu a v prospech spoločnosti rezidenta straty, ktoré vznikli stálej prevádzkarni v tomto členskom štáte, ktorá patrí spoločnosti nerezidentovi, zatiaľ čo presun strát vzniknutých v tomto členskom štáte spoločnosti rezidentovi nijakej rovnocennej podmienke nepodlieha.

30 Za takýchto okolností riziko, že sa tieto straty zohľadnia v hostiteľskom členskom štáte, v ktorom sa nachádza stála prevádzkareň a tiež v členskom štáte, v ktorom má spoločnosť nerezident svoje sídlo, nemá vplyv na daňovú právomoc členského štátu, v ktorom sa stála prevádzkareň nachádza.

31 Ako uvádza generálna advokátka v bode 49 a nasl. svojich návrhov, straty presunuté stálou prevádzkarňou usadenou v Spojenom kráľovstve, ktorá patrí spoločnosti LG.PD Netherlands, v prospech spoločnosti Philips Electronics UK, ktorá je spoločnosťou rezidentom usadenou v Spojenom kráľovstve, sa v každom prípade viažu na daňovú právomoc Spojeného kráľovstva. Táto daňová právomoc nie je nijako spochybnená okolnosťou, že presunuté straty môžu byť prípadne tiež zohľadnené v Holandsku.

32 Preto za takých okolností, o aké ide vo veci samej, nemôže cieľ, ktorým je zabrániť riziku dvojitého zohľadnenia strát, sám osebe umožniť členskému štátu, v ktorom sa stála prevádzkareň nachádza, aby vylúčil zohľadnenie strát z dôvodu, že môžu byť okrem toho zohľadnené v členskom štáte, v ktorom má spoločnosť nerezident svoje sídlo.

33 Hostiteľský členský štát, na území ktorého sa nachádza stála prevádzkare?, sa teda nemôže na to, aby odôvodnil svoju právnu úpravu v takej situácii, ako je tá, o ktorú ide vo veci samej, v každom prípade samostatne odvolávať na riziko dvojitého zohľadnenia strát.

34 To isté platí, pokiaľ ide o dôvody uvedené v bodoch 23 až 33 tohto rozsudku, a to vzhľadom na kombináciu cieľov zachovania vyváženého rozdelenia daňovej právomoci medzi členskými štátmi a zamedzenia dvojitého zohľadnenia strát.

35 Z prechádzajúcich úvah vyplýva, že na druhú otázku treba odpovedať tak, že také obmedzenie slobody spoločnosti nerezidenta usadiť sa v inom členskom štáte, ako je to, o ktoré ide vo veci samej, nemôže byť odôvodnené naliehavými dôvodmi všeobecného záujmu založenými na cieľi zamedzenia dvojitého zohľadnenia strát, zachovaní vyváženého rozdelenia daňovej právomoci medzi členskými štátmi či kombinácii týchto dvoch dôvodov.

O tretej otázke

36 Vzhľadom na odpoveď na druhú otázku nie je potrebné odpovedať na tretiu otázku.

O štvrtej otázke

37 Svojou štvrtou otázkou sa vnútroštátny súd v podstate pýta, aké dôsledky by mal vyvodiť z odpovede na druhú otázku.

38 Z ustálenej judikatúry vyplýva, že podľa zásady spolupráce uvedenej v článku 10 ES je každý vnútroštátny súd ako orgán členského štátu, ktorému bolo v rámci jeho právomoci predložené podanie, povinný v plnej miere uplatniť priamo uplatniteľné právo Únie a chrániť práva, ktoré toto právo priznáva jednotlivcom, pričom nesmie uplatniť nijaké ustanovenie vnútroštátneho práva, ktoré by s ním prípadne bolo v rozpore, bez ohľadu na to, či bolo prijaté skôr alebo neskôr než právny predpis Únie (pozri v tomto zmysle najmä rozsudky z 9. marca 1978, Simmenthal, 106/77, Zb. s. 629, body 16 a 21, ako aj z 19. júna 1990, Factortame a i., C-213/89, Zb. s. I-2433, bod 19).

39 V tejto súvislosti je v danom prípade irelevantná okolnosť, že sloboda usadiť sa bola nedôvodne obmedzená v prípade spoločnosti nerezidenta, ktorá má v Spojenom kráľovstve stálu prevádzkare?, a nie v prípade daňovníka, spoločnosti usadenej v Spojenom kráľovstve. Aby bola sloboda usadiť sa účinná, musí v takej situácii, ako je tá, o ktorú ide vo veci samej, rovnako zahŕňať možnosť daňovníka uplatniť úpravu na dani pre skupinu zo svojho zisku.

40 Na štvrtú otázku treba preto odpovedať tak, že v takej situácii, ako je tá, o ktorú ide vo veci samej, vnútroštátny súd nesmie uplatniť nijaké ustanovenie vnútroštátneho zákona, ktoré je v rozpore s článkom 43 ES.

O trovách

41 Vzhľadom na to, že konanie pred Súdnym dvorom má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdný dvor (štvrtá komora) rozhodol takto:

1. Článok 43 ES sa má vykladať v tom zmysle, že pokiaľ podľa vnútroštátnej právnej úpravy možnosť presunúť, a to prostredníctvom účavy na dani pre skupinu a v prospech spoločnosti rezidenta, straty vzniknuté stálej prevádzkarni v tomto členskom štáte, ktorá

patrí spoločnosti nerezidentovi, podlieha podmienke spočívajúcej v nemožnosti zohľadniť tieto straty na účely zahraničnej dane, zatiaľ čo presun strát vzniknutých v tomto členskom štáte spoločnosti rezidentovi nepodlieha nijakej rovnocennej podmienke, ide o obmedzenie slobody spoločnosti nerezidenta usadiť sa v inom členskom štáte.

2. Také obmedzenie slobody spoločnosti nerezidenta usadiť sa v inom členskom štáte, ako je to, o ktoré ide vo veci samej, nemôže byť odôvodnené naliehavými dôvodmi všeobecného záujmu založenými na celi zamedzenia dvojitého zohľadnenia strát, zachovaní vyváženého rozdelenia daňovej právomoci medzi členskými štátmi či kombinácií týchto dvoch dôvodov.

3. V takej situácii, ako je tá, o ktorú ide vo veci samej, vnútroštátny súd nesmie uplatniť nijaké ustanovenie vnútroštátneho zákona, ktoré je v rozpore s článkom 43 ES.

Podpisy

* Jazyk konania: angličtina.